

Kako se izračunava Indeks kvaliteta zraka?

• Svakog sata preuzimaju se podaci sa postojećih zvaničnih, automatskih mjernih stanica nadležnih bh. institucija koje svoje podatke objavljaju na internetu.

• Za gradove koji imaju monitore za finu frakciju lebdećih čestica, lebdeće čestice manje od 2,5 mikrometra - PM_{2,5} izračunava se Indeks kvaliteta zraka , koji za proračun Indeksa koristi 12 posljednjih izmjerjenih srednjih satnih vrijednosti PM_{2,5}. Za stanice koje imaju samo monitore za lebdeće čestice manje od 10 mikrometara - PM₁₀. Radi se procjena satne vrijednosti PM_{2,5} (izmjerena srednja satna vrijednost PM₁₀ množi se sa faktorom konverzije od 0,6). Izračunava se Indeks kvaliteta zraka po uz korištenje 12 posljednjih procijenjenih satnih vrijednosti PM_{2,5}.

Faktor konverzije 0,6 koji se primjenjuje za izračun PM_{2,5} na osnovu izmjerjenih vrijednosti PM₁₀ je definisan od strane Svjetske zdravstvene organizacije za region u kom se nalazi Bosna i Hercegovina.

Indeks kvalitete zraka	
301 - 500	Ekstremno štetno
201 - 300	Veoma rizično po zdravlje
151 - 200	Rizično po zdravlje
101 - 150	Nezdravo za osjetljive grupe
51 - 100	Umjereno
0 - 50	Dobro

Čišći zrak doprinosi ljudskom zdravlju i smanjuje posljedice klimatskih promjena

Zavod za javno zdravstvo Tuzlanskog kantona

Ul. Tuzlanskog odreda 6;
75000 Tuzla

Tel : 035 307-700;

Fax: 035 257-467;

Email: zjztk@bih.net.ba

Zavod za javno zdravstvo Tuzlanskog kantona

AEROZAGAĐENJE

Šta je aerozagaćenje?

Aerozagaćenje je zagađenje prouzrokovano unošenjem stranih tvari u zrak u koncentraciji u kojoj one u kraćem ili dužem vremenu uzrokuju direktnu štetu po okoliš i živa bića te ugrožavaju ljudsko zdravlje.

Zagađenje zraka je vodeći ekološki rizik faktor za zdravlje i procjenjuje se da je gotovo trećina stanovnika evropskih gradova izložena zagađenosti zraka iznad granice koju dozvoljavaju propisi EU. Dugoročan boravak u sredinama sa visokim nivoom aerozagaćenja je važan faktor rizika za obolijevanje od hroničnih respiratornih i kardiovaskularnih bolesti, kao i do pogoršanja već postojećih oboljenja.

Postoji mnoštvo aerozagaćivača, a najopasnijim se smatraju **ugljikovodonici, prizemni ozon, ugljen monoksid, azotni dioksid, sumpor dioksid i lebdeće čestice (dim, čad, prašina)**.

Sumpor-dioksid (SO₂), je bezbojni plin s oštrim mirisom, nastaje izgaranjem fosilnih goriva koja sadrže sumpor (ložišta na ugljen u kućanstvima i termoelektranama) te oslobođanjem iz ispušnih plinova motornih vozila.

Može uticati na respiratorni sistem. Upala dišnih puteva izaziva kašalj, sekreciju sluzi, pogoršanje astme i kroničnog bronhitisa te čini ljude podložnijima infekcijama dišnih puteva. SO₂ je toksičan pri velikim koncentracijama, a njegov primarni uticaj na okoliš očituje se u doprinisu nastajanju kiselih kiša i aerosola (tzv. zimskog smoga).

Ugljen monoksid (CO)

Ugljični monoksid nastaje nekompletnim izgaranjem, posebno krutih, tekućih i plinskih goriva. Stvara se sagorijevanjem tvari koje sadrže ugljik, a bez dovoljnog pristupa kisika, odnosno zraka. Uređaji na prirodni plin, tekući petrolej, ulje, kerozin, drva i drveni ugljen postaju proizvođači smrtonosnog ugljičnog monoksida. Crvene krvne stanice (eritrociti), sadrže hemoglobin, kemijski spoj kojem je funkcija vezanje kisika u plućima i otpuštanje kisika u tkivima. Hemoglobin brže veže CO nego kisik. Ako je mnogo CO-a u zraku kojeg udišete, hemoglobin će brže postati zasićen ugljičnim monoksidom i neće moći vezati kisik.

